

Nová zákeřná taktika Bruselu jak se nabourat do sociální politiky národních států a zlikvidovat i poslední zbytky suverenity, se jmenuje „Směrnice o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem“ Maláčová opět kope za Brusel - proti Čechům

- CZ24 News | 9. dubna 2021

EU/ČESKO: LUCIE ŠAFRÁNKOVÁ - poslankyně Parlamentu ČR - komentuje nové snahy EU nabourat se do sociální politiky, jedné z mála suverénních oblastí, které národním státům zbyly

Pod pláštěm koronavirové mlhy se skrývají různá nebezpečí, která mohou významně poškodit Českou republiku a její občany na mnoho generací dopředu. Mnoho z nich má svůj původ - jak jinak než - v plánech a rozhodnutích orgánů Evropské unie (EU). Jedním z nich je i směrnice Evropské unie nesoucí nenápadný a zdánlivě neutrální technicistní název „Work Life Balance“. O co se jedná?

Především o projev stupňující se snahy orgánů Evropské unie, zejména pak nadnárodní Evropské komise, o arbitrární sjednocení provádění sociální politiky na celém území EU. Děje se tak již delší dobu, navíc zčásti se souhlasem a zčásti přinejmenším za doprovodu mlčení a nezájmu představitelů členských států, včetně České republiky. A za potlesku prounijních sil, na prvním místě nejruznějších tzv. neziskových organizací čerpajících nemalé „evropské“ peníze např. na propagandu v oblasti rovnosti pohlaví a tzv. genderových otázek.

Změna konceptu

Mlčení a souhlas kompetentních politických sil je naprosto zarážející – především z toho důvodu, že dle primárního evropského (unijního) práva a základních smluv EU sociální politika a její součásti v žádném případě nepatří mezi tzv. společné unijní politiky, kde jsou – bohužel – pravidla EU nadřazena normám (a většinou i zájmům) členských států, zejména těch menších a středoevropských...

Směrnice „Work Life Balance“, překládaná do češtiny jako „Směrnice o rovnováze mezi pracovním a soukromým životem“, by do stávajícího českého systému rodinné politiky vnesla radikální a negativní změny, zejména v oblasti nastavení peněžité pomoci v době mateřství a rodičovství (lidově řečeno v době tzv. mateřské a rodičovské dovolené). Zabránit její implementaci do českého právního řádu je tedy zcela jistě věcí prvořadého národního zájmu.

Jde o direktivu, která by mj. zcela rozbourala podobu našeho rodičovského příspěvku, což je univerzální dávka státní sociální podpory náležící ve stejné výši, bez rozdílu a bez jakýchkoli dalších dodatečných podmínek, všem rodičům, kteří pečují o děti až do čtyř let věku. Přičemž délku čerpání této dávky (aniž by se změnila její celková výše) lze rozhodnutím rodičů i zkrátit, a to minimálně na dobu dvou let.

Podle nové unijní směrnice by se tento příspěvek měl ovšem napříště obligatorně odvíjet od výše předchozího příjmu rodičů, což by v první řadě výrazně poškodilo nízkopříjmové a středněpříjmové skupiny našich občanů a působilo by to jednoznačně proti všem oprávněným snahám a konceptům podpory českých rodin a porodnosti, proti veškerému chvályhodnému úsilí o zastavení trendu propadu počtu našeho obyvatelstva.

Beranidlo antidiskrimace

To, že tuto navrhovanou změnu podporuje současná česká vláda, především v osobě ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové, která se k urychlenému přijetí směrnice do českého práva staví velmi vstřícně, ukazuje, že jejím cílem rozhodně není věrohodná obhajoba ekonomických a sociálních zájmů českých občanů a českých pracujících rodin s nižšími či středními příjmy. Přes všechny halasné proklamace snažící se nás přesvědčit o opaku.

V této souvislosti je třeba nahlas zopakovat, že sociální politika nepatří mezi tzv. společné evropské (unijní) politiky, které mj. umožňují orgánům EU vydávat vůči členským státům právně závazné normy nadřazené (a nadřazené) vnitrostátnímu právu. Evropská komise proto zvolila v tomto případě jinou taktiku, která jí de facto umožní tuto základní a důležitou institucionální bariéru obejít.

Směrnice „Work Life Balance“ byla tedy „protlačena“ do unijního legislativního a nařizovacího procesu jejím umělým naroubováním na agendu antidiskriminace a tzv. rovných příležitostí, kde už je, bohužel, přijímání právně závazných předpisů unijního komunitárního práva na celém území EU možné.

Jak již bylo naznačeno, tato směrnice usiluje o direktivní celounijní sjednocení státní sociální podpory v období mateřství a rodičovství. V České republice nyní v této oblasti existují, a velmi slušně fungují, dva typy této podpory:

Zmíněný rodičovský příspěvek, který je navázán na tzv. rodičovskou dovolenou – což je rodičovská péče o dítě až do čtyř let jeho věku – a který je univerzální netestovanou dávkou finanční sociální pomoci pro všechny rodiče resp. spíše pro všechny děti bez rozdílu. A dále pak tzv. podpora

v mateřství, která se odvíjí od předchozího výdělku matky na základě výše odváděného nemocenského pojistného. To už je dávka výběrová, závislá na splnění určitých předem pevně daných podmínek, zjednodušeně řečeno spojená s pracovní minulostí matky.

Maláčové boj

Je nutno zdůraznit, že Směrnice „Work Life Balance“ tuto naši českou - a velmi vyváženou - koncepci zcela rozbíjí. Obsahuje totiž např. ustanovení, podle kterého by dva měsíce tzv. rodičovské dovolené musely být nepřenosné, což by v praxi znamenalo, že by se matka a otec v péči o potomka museli na tuto dobu povinně vystřídat (nyní je takové vystřídání možné na základě dobrovolného rozhodnutí a projevu vůle, zájmu a dohody rodičů).

Jestliže by rodiče tuto podmínku odmítli splnit - například typicky z důvodu výrazně vyššího pracovního příjmu jednoho z nich, anebo klidně jen na základě naprosto oprávněného vlastního rozhodnutí a vlastní představy o uspořádání jejich soukromého rodinného života - tyto dva měsíce rodičovské dovolené by jim bez náhrady propadly. A hlavně by přišli o příslušnou část rodičovského finančního příspěvku.

Podle nedávného vyjádření českého Ministerstva práce a sociálních věcí bude tedy Česká republika na základě Směrnice „Work Life Balance“ muset povahu našeho rodičovského příspěvku zásadně změnit, a to i v jeho samotné věcné podstatě, protože „...Evropská unie vyžaduje, aby to napříště byla sekundární dávka k peněžité pomoci v mateřství a aby byla fixována na kompenzaci ztráty výdělečné činnosti...“ Tedy, přeloženo, aby se rodičovský příspěvek změnil z nepojistné dávky na dávku pojistnou, závislou na předchozích odvodech nějakého typu povinného pojištění.

Ministryně Maláčová opakovaně prohlásila, že se na aplikaci Směrnice Work Life Balance do českého právního řádu pilně připravuje, když mj. veřejně sdělila: „...Preferuji řešení, aby se rodičovská odvíjela od předchozího příjmu jako současná mateřská. Včetně redukčních hranic...“. Dle ministryně práce a sociálních věcí je dále evidentní, že v dosavadní podobě český rodičovský příspěvek tedy zůstat nemůže.

Tato Evropskou komisí diktovaná změna je ze samotného principu smysluplné podpory rodin naprosto kontraproduktivní a nepřijatelná. Na rozdíl od současného základního věcného a procesního nastavení prorodinné sociální pomoci v podobě mateřského a rodičovského příspěvku. Které samozřejmě musí být, v zájmu posílení podpory pracujících rodin a porodnosti, co nejdříve výrazně zvýšeny a doprovázeny dalšími prorodinnými opatřeními např. v oblasti daní, důchodů a zaměstnanosti.

Sociální inženýrství

Česká republika by měla Směrnici „Work Life Balance“ implementovat - to znamená přijmout příslušné změny zákonů - do našeho právního řádu nejpozději do srpna roku 2022.

Zcela odmítáme pasivní podvolení se tomuto přístupu, v žádném případě nejde o nic předem daného. Povinností českých politiků je naopak hájit zájmy českého státu a českých občanů, dle jejich nejlepšího vědomí a svědomí, což není žádné teoretická fráze, nýbrž přirozený prázeklad autentické demokratické politiky.

A v tomto smyslu je i naší povinností bránit aplikaci Směrnice „Work Life Balance“ do českého práva všemi dostupnými způsoby a nástroji.

Sociální politika je, a to i podle tzv. Lisabonské smlouvy, zcela v kompetenci členských států Evropské unie - bez ohledu na účelové obcházení unijních pravidel Evropskou komisí. Oblast podpory v mateřství a v rodičovství je jednoznačně předmětem sociální politiky a ničím jiným!

O jejich podobě tvrdě diskutujeme pouze doma - a klidně se u toho i „do krve“ pohádejme. V žádném případě však v této zásadní věci nepřipustíme další odevzdání legislativní suverenity na nadnárodní unijní úroveň - navíc ve jménu nesmyslného sociálního inženýrství ničícího prověřené uspořádání podpory tradičních rodin a našich dětí.

Autor: Lucie Šafránková

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>